Załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 1981 r. (poz. 88).

WZORY ZNAKÓW OPŁATY SKARBOWEJ

1. Ustala się wzory znaków opłaty skarbowej o wartości: 1 zł, 2 zł, 5 zł, 10 zł, 20 zł, 50 zł, 100 zł, 150 zł, 300 zł i 500 zł.

2. Znaki opłaty skarbowej są wykonane na papierze znaczkowym, podgumowanym, w wymiarze 25,5 mm × 31,25 mm, z wyjątkiem znaków o wartości 150 zł i 300 zł, które mają wymiary 21,25 mm × 25,5 mm. Po środku znaku na tle ciemnej ośmiobocznej tarczy znajduje się godło Państwa, powyżej którego umieszczono napis „OPŁATA SKARBOWA", a poniżej, w rogach znaczka, cyfry wartości, między którymi widnieją litery „Zł". Boki znaku ujęte są motywem zdobniczym. Całość znaku wydrukowana jest na tle giloszowym, wypełniającym także marginesy znaczka.

3. Znaki opłaty skarbowej wykonane są w następujących kolorach:

Wartość znaczka	Kolor znaczka
1 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur zielony
2 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur fioletowy
5 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur stalowy
10 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur brązowoczerwony
20 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur niebieski
50 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur ciemnozielony
100 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur czerwony
150 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur jasnoczerwony
300 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur niebieskofioletowy
500 zł — tło jasnopomarańczowe	— kontur wiśniowy.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 1981 r. (poz. 88).

WZORY URZĘDOWYCH BLANKIETÓW WEKSLOWYCH

1. Ustala się wzory urzędowych blankietów wekslowych w cenie:

1)	1 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	100 zł,
2)	2 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	200 zł,
3)	3 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	300 zł,
4)	4 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	400 zł,
5)	5 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	500 zł,
6)	6 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	600 zł,
7)	7 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	700 zł,
8)	8 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	800 zł,
9)	9 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	900 zł,
10)	10 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	1.000 zł,
11)	15 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	1.500 zł,
12)	20 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	2.000 zł,
13)	30 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	3.000 zł,
14)	40 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	4.000 zł,
15)	50 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	5.000 zł,
16)	100 zł dla sumy wekslowej nie przekraczającej	10.000 zł.

2. Urzędowe blankiety wekslowe (ust. 1) są wykonane na papierze mającym w przezroczu wodny znak bieżący. Wymiar blankietów wynosi około 210 mm × 83 mm.

3. Blankiet wekslowy składa się z trzech części tekstu objaśniającego, winiety oraz części przeznaczonej na umowę wekslową. Tekst objaśniający zawiera napis: „Urzędowy blankiet wekslowy do sumy wekslowej nie przekraczającej (odpowiednia liczba) zł". Winieta składa się z tarczy ośmiobocznej z umieszczonym na niej godłem Państwa i napisem „Opłata skarbowa" oraz z górnej i dolnej rozety giloszowej, po środku której w kolistych tłach znajdują się cyfry i litery określające wysokość opłaty. Część trzecia, przeznaczona na sporządzenie umowy wekslowej, zawiera tekst:

„ _____ dnia _____ 19. . . . r. nr _____

zapłac. _____ za ten _____ weksel na zlecenie _____

sumę _____ Płatny _____ "

4. Kolor druku na blankietach jest zielony, a winieta na poddruku żółtym.

89

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 lipca 1981 r.

w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 7 ust. 1, art. 10 ust. 3 i art. 11 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40, poz. 232), art. 5 ust. 2, art. 13 i art. 20 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339, z 1976 r. Nr 40, poz. 231 i z 1980 r. Nr 27, poz. 111) oraz art. 38 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Za zajęcia zarobkowe w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40,

poz. 232), zwanej dalej „ustawą o podatku obrotowym", i art. 8a ust. 1 pkt 1 lit. f) ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339, z 1976 r. Nr 40, poz. 231 i z 1980 r. Nr 27, poz. 111), zwanej dalej „ustawą o podatku dochodowym", uważa się działalność adwokatów, inżynierów, budowniczych, techników budowlanych, geodetów, tłumaczy, lekarzy, lekarzy weterynarii, lekarzy dentystów, uprawnionych techników dentystycznych, techników dentystycznych, felczerów, położnych, pielęgniarek, agentów, osób wykonujących zlecenia doraźnego pośrednictwa oraz osób zajmujących się wytwórczością ludową i artystyczną, jeżeli działalność ta nie podlega przepisom o podatku od wynagrodzeń.

2. Za produkty zwierzęce pochodzące z własnej hodowli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku obrotowym uważa się również zwierzęta rzeźne nabyte i hodowane przez okres co najmniej 3 miesięcy, a jeżeli chodzi o drób — przez okres co najmniej 2 miesięcy.

3. Za działalność w zakresie zatrudnień, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym, rozumie się działalność duchownych i organistów zatrudnionych na innej podstawie niż umowa o pracę.

§ 2. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „organ podatkowy" rozumie się terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego właściwy w sprawie podatków obrotowego i dochodowego.

§ 3. Na wniosek podatnika wyłącza się z obrotu:

1) przy wykonywaniu rzemiosł budowlanych — wartość materiałów,

2) przy wykonywaniu pozostałych rzemiosł — wartość części zamiennych, podzespołów oraz nie przetworzonych materiałów dodanych przy wykonywaniu usług, jeżeli podatnik:

a) wystawi rachunek za wykonaną usługę, w którym wykaże w odrębnej pozycji rodzaj, ilość, cenę jednostkową nie wyższą od ceny zakupu i ogólną wartość dodanych materiałów, części zamiennych i podzespołów, bez doliczenia do niej narzutów, z wyjątkiem stosowanych przy robotach budowlanych i montażowych, jeżeli ich wysokość nie przekracza łącznie 3,5% ceny podstawowej tych robót,

b) ma dowody zakupu dodanych materiałów, części zamiennych lub podzespołów, odpowiadające warunkom określonym w odrębnych przepisach.

§ 4. 1. Sprzedaż towarów po likwidacji działalności zarobkowej i uzyskany z tej sprzedaży dochód nie podlegają oddzielnemu opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym, jeżeli:

1) na dzień likwidacji został sporządzony spis remanentu towarów w dwóch egzemplarzach, z których jeden został złożony przez podatnika organowi podatkowemu w terminie tygodniowym po dokonaniu spisu,

2) podatnik wystawia, z zachowaniem kopii, kolejno numerowane rachunki za sprzedane towary z zaznaczeniem pozycji spisu remanentu, której sprzedaż dotyczy; przy sprzedaży towarów bezpośredniemu konsumentowi nie jest konieczne podawanie w rachunku nazwiska, imienia i adresu nabywcy towaru,

3) sprzedaż towarów nie trwa dłużej niż trzy miesiące, licząc od dnia likwidacji działalności zarobkowej.

2. Organ podatkowy może, na wniosek podatnika, przedłużyć w uzasadnionych wypadkach termin określony w ust. 1 pkt 3.

§ 5. Ustala się stawki podatku obrotowego od obrotów z działalności zarobkowej w zakresie:

1) rzemiosła piekarstwo — w wysokości 1%,

2) pozostałych rzemiosł spożywczych — w wysokości 2%,

3) rzemiosł w zakresie materiałów budowlanych, z wyjątkiem betoniarstwa nagrobkowego i kamieniarstwa nagrobkowego — w wysokości 4%,

4) rzemiosła mechanika maszyn rolniczych — w wysokości 4%,

5) rzemiosł: kowalstwo usługowe i ślusarstwo usługowe, wykonywanych na terenie gminy i w miastach o liczbie mieszkańców do 25.000 — w wysokości 4%,

6) handlu, ze sprzedaży pieczywa — w wysokości 2,5%,

7) handlu, ze sprzedaży pozostałych towarów spożywczych, spożywczo-rolnych i ogrodniczych, z wyjątkiem sprzedaży kwiatów — w wysokości 4%,

8) usług hotelarskich, z prowadzenia pensjonatów i obozowisk turystycznych — w wysokości 6%,

9) przemysłu gastronomicznego, jeżeli nie jest prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych, w tym również piwa — w wysokości 3%,

10) przemysłu gastronomicznego, jeżeli jest prowadzona sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 18% alkoholu — w wysokości 4%,

11) innej działalności zarobkowej niż wymieniona w pkt 1—10 i w art. 10 ust. 1 pkt 1—6 ustawy o podatku obrotowym — w wysokości 6%.

§ 6. 1. Zwolnienie od podatku przewidziane w art. 5 ustawy o podatku dochodowym następuje pod warunkiem udowodnienia okoliczności uzasadniających zwolnienie. W razie istnienia obowiązku prowadzenia ksiąg udowodnienie może nastąpić jedynie na podstawie tych ksiąg.

2. Za dochody przekazane bezpośrednio na cele kultu religijnego uważa się dochody wydatkowane na nabycie lub utrzymanie przedmiotów używanych wyłącznie przy spełnianiu obrzędów religijnych oraz na utrzymanie w stanie zdatnym do użytku obiektów sakralnych.

§ 7. 1. Za koszty uzyskania przychodów uznaje się:

1) wydatki na nabycie przedmiotów majątkowych w celu wymiany zużytych przedmiotów:

a) jeżeli jednostkowy koszt nabycia przedmiotu nie przekracza 5.000 zł,

b) w zakładach przemysłu gastronomicznego i usług hotelarskich — w stosunku do przedmiotów majątkowych przeznaczonych do bezpośredniej działalności tych zakładów — jeżeli jednostkowy koszt nabycia przedmiotu nie przekracza 30.000 zł,

2) odpisy na zużycie przedmiotów majątkowych, jeżeli wydatki na ich nabycie nie są uznane za koszty uzyskania przychodów.

2. Za przedmioty majątkowe, o których mowa w ust. 1, uważa się również matryce niezbędne do wykonywania określonej produkcji.

3. Zasady dokonywania odpisów na zużycie przedmiotów majątkowych określają przepisy rozporządzenia Mini-

stra Finansów z dnia 26 kwietnia 1978 r. w sprawie zasad dokonywania odpisów na zużycie przedmiotów majątkowych przez podatników podatku dochodowego nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 11, poz. 49).

§ 8. 1. Koszt nabycia rzeczy i praw majątkowych dla celów opodatkowania dochodu z ich sprzedaży ustala się:

1) jeżeli nabycie rzeczy lub praw majątkowych nastąpiło w drodze darowizny albo zasiedzenia — w wysokości wartości przyjętej do opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn, a jeżeli nabycie było wolne od opodatkowania — w wysokości wartości ustalonej przez organ podatkowy, tak jakby to nabycie podlegało opodatkowaniu,

2) jeżeli nabycie rzeczy lub praw majątkowych nastąpiło w inny sposób — w wysokości ceny nabycia lub kosztów wytworzenia.

2. Jeżeli koszt nabycia budynków lub ich części, ustalony w sposób określony w ust. 1, łącznie z wartością nakładów trwale zwiększających lub ulepszających ich substancję, jest niższy od wartości ustalonej w celu obowiązkowego ubezpieczenia od ognia w dniu sprzedaży, za koszt nabycia lub wybudowania przyjmuje się wartość ustaloną w celu obowiązkowego ubezpieczenia.

3. Nie ustala się dochodu:

1) ze sprzedaży budynków lub ich części oraz ze zbycia spółdzielczego prawa do lokalu, nabytych przed okresem 5 lat, a także ze sprzedaży gruntów nabytych przed okresem 10 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiła sprzedaż (zbycie),

2) ze sprzedaży budynków lub ich części oraz zbycia spółdzielczego prawa do lokalu, jeżeli sprzedaż (zbycie) była uzasadniona koniecznością zmiany warunków mieszkaniowych, a nabycie nowego budynku lub prawa do lokalu nastąpiło nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od dnia sprzedaży (zbycia), lub gdy sprzedaż (zbycie) nastąpiła wskutek przejęcia do użytkowania innego budynku lub lokalu mieszkalnego uzyskanych w drodze spadku lub zapisu.

4. Przy ustalaniu dochodu ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych zmniejsza się koszty ich nabycia lub wytworzenia o wartość odpisów na zużycie za okres po dniu 31 grudnia 1976 r., z wyjątkiem wypadków, gdy ustalenie wartości z dnia nabycia nastąpiło w sposób określony w ust. 2.

5. Podatek dochodowy od dochodu ze sprzedaży budynków lub ich części, gruntów oraz ze zbycia spółdzielczego prawa do lokalu ustala się w sposób następujący:

1) dochodu z tego tytułu nie łączy się z dochodami z innych źródeł podlegających podatkowi dochodowemu,

2) nadwyżkę dochodu ponad kwotę wolną od podatku dzieli się przez liczbę pełnych lat, jakie upłynęły od dnia nabycia do dnia sprzedaży (zbycia),

3) podatek od części nadwyżki przypadającej na jeden pełny rok oblicza się według skali określonej w art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym, a następnie ustala się stopę procentową tak obliczonej kwoty podatku w stosunku do tej części nadwyżki,

4) stopę procentową podatku ustaloną w sposób określony w pkt 3 stosuje się do całej nadwyżki dochodu ze sprzedaży budynków lub ich części, gruntów oraz ze zbycia spółdzielczego prawa do lokalu.

6. Liczbę pełnych lat, o których mowa w ust. 5 pkt 2, ustala się przez podzielenie przez 12 okresu posiadania budynku (części budynku), gruntu lub spółdzielczego prawa do lokalu, licząc od miesiąca, w którym nastąpiło nabycie, do miesiąca, w którym nastąpiła sprzedaż (zbycie).

Rozdział 2

Zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego.

§ 9. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przychody:

1) z wykonywania rzemiosła, z wyjątkiem rodzajów rzemiosł wymienionych w ust. 2, i z wytwórczości artystycznej, jeżeli obrót osiągany z tych rodzajów działalności nie przekracza w roku podatkowym 100.000 zł, oraz z wytwórczości ludowej, wykonywanych osobiście lub z udziałem członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne bez zatrudnienia w nim pracowników, przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz przez pracowników rolnych; nie stanowi przeszkody w stosowaniu zwolnienia zatrudnianie przez rzemieślnika, zgodnie z odrębnymi przepisami, do dwóch osób w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy i osiąganie w związku z tym obrotu przekraczającego 100.000 zł rocznie, nie więcej jednak niż po 35.000 zł na każdą z tych osób,

2) z wykonywania osobiście świadczeń usług, z wyjątkiem usług przewozowych i zajęć zarobkowych w zakresie służby zdrowia, oraz ze sprzedaży rzeczy wytworzonych przez zbywcę lub uzyskanych przez niego ze zbioru produktów leśnych, łąkowych, nasion drzew i krzewów itp., gdy łączny obrót z tych tytułów nie przekracza 24.000 zł rocznie,

3) ze świadczeń lekarzy i innych pracowników służby zdrowia nie wykonujących zawodu poza jednostkami gospodarki uspołecznionej, w razie gdy zwłoka w udzieleniu pomocy mogłaby spowodować utratę życia lub kalectwo,

4) ze sprzedaży przez rzemieślników zbędnych materiałów w cenie nie wyższej od ceny zakupu; zwolnienie to ma zastosowanie także przy opodatkowaniu wartości remanentu towarów w razie likwidacji przedsiębiorstwa,

5) ze sprzedaży produktów leśnych i łąkowych, nasion drzew i krzewów owocowych i ozdobnych, ze zbioru wykonywanego osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne oraz wykonywanego ubocznie przez członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych lub pracowników rolnych i leśnych,

6) z czynności uprawy ziemi wykonywanych przez rolników w innych gospodarstwach z użyciem koni,

7) z usług przewozowych, z wyjątkiem przewozu osób, wykonywanych własnym pojazdem przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne; jednak w razie wykonywania usług przewozowych pojazdem mechanicznym zwolnienie dotyczy wyłącznie przewozu produktów rolnych i środków produkcji na rzecz indywidualnych gospodarstw rolnych oraz przewozu mleka do uspołecznionych punktów skupu,

8) z przewozu uczniów do szkół zbiorczych,

9) z prowadzenia pasiek,

10) z hodowli jedwabników, jeżeli:

a) kokony są dostarczane wyłącznie na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej,

b) hodowla prowadzona jest wyłącznie z greny dostarczanej przez jednostki gospodarki uspołecznionej,

11) ze sprzedaży produktów roślinnych i zwierzęcych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku obrotowym, przerobionych sposobem przemysłowym, jeżeli przerób polega na kiszeniu produktów roślinnych lub przetwórstwie mleka,

12) z hodowli zwierząt rzeźnych prowadzonej w ramach kooperacji z jednostką gospodarki uspołecznionej przez rolników prowadzących gospodarstwo rolne, jeżeli zwierzęta są hodowane przez okres co najmniej 3 miesięcy, a w zakresie hodowli drobiu — jeżeli zwierzęta są hodowane przez okres co najmniej 2 miesięcy,

13) ze sprzedaży posiłków domowych (śniadania, obiady, kolacje) w mieszkaniach, jeżeli:

a) sprzedaż posiłków nie przekracza liczby określonej przez właściwy terenowy organ administracji państwowej, przy której jest wymagane uzyskanie uprawnienia do wykonywania tej działalności; wyłącza jednak zwolnienie od podatków, mimo braku w danej miejscowości obowiązku uzyskania uprawnienia, sprzedaż w liczbie przekraczającej 30 posiłków w miejscowościach na terenie gmin i w miastach o liczbie stałych mieszkańców do 25.000, a w pozostałych miejscowościach — w liczbie przekraczającej 20 posiłków każdego rodzaju na dobę, licząc w skali średniej tygodniowej; ograniczenie liczby sprzedawanych posiłków nie dotyczy sporadycznego żywienia myśliwych przez pracowników państwowych gospodarstw leśnych,

b) sprzedaż posiłków nie jest połączona ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa,

14) ze sprzedaży jednodaniowych posiłków domowych i napojów bezalkoholowych w mieszkaniach, jeżeli:

a) sprzedaż odbywa się na podstawie umowy zawartej z jednostką gospodarki uspołecznionej, właściwą do prowadzenia działalności gastronomicznej lub turystycznej,

b) sprzedaż posiłków nie przekracza liczby określonej przez właściwy terenowy organ administracji państwowej, przy której nie jest wymagane uzyskanie uprawnienia do wykonywania tej działalności; wyłącza jednak zwolnienie od podatków, mimo braku w danej miejscowości obowiązku uzyskania uprawnienia, sprzedaż w liczbie przekraczającej 100 posiłków na dobę,

c) sprzedaż posiłków nie jest połączona ze sprzedażą napojów alkoholowych, w tym również piwa,

15) ze sprzedaży towarów otrzymanych przez sprzedającego z zagranicy, deklarowanych przez niego jako dary, lub nabytych w eksporcie wewnętrznym, z wyjątkiem nabytych w Przedsiębiorstwie Handlu Zagranicznego „Baltona", za zagraniczne środki płatnicze nadesłane z zagranicy do jednego z polskich banków dewizowych lub wpłacone na rachunek w jednym z tych banków; nie dotyczy to osób prowadzących w kraju działalność zarobkową, jeżeli surowiec lub towar otrzymany z zagranicy jako dar lub nabyty w eksporcie wewnętrznym jest przerabiany lub sprzedawany w ramach tej działalności,

16) ze sprzedaży towarów nabytych w Przedsiębiorstwie Handlu Zagranicznego „Baltona" przez członków załogi polskich morskich statków handlowych w żegludze międzynarodowej i statków rybołówstwa morskiego za zagraniczne środki płatnicze uzyskane z otrzymanego dodatku dewizowego,

17) ze sprzedaży towarów przywiezionych albo sprowadzonych z zagranicy zgodnie z przepisami prawa celnego i nabytych za granicą za środki płatnicze uzyskane z oszczędności w granicach diet, kieszonkowego lub otrzymanych za granicą zarobków albo pochodzące z posiadanego rachunku walutowego w jednym z polskich banków dewizowych, jeżeli łączny obrót ze sprzedaży nie przekracza kwoty 36.000 zł rocznie,

18) ze sprzedaży towarów nabytych w Przedsiębiorstwie Handlu Zagranicznego „Baltona" za zagraniczne środki płatnicze przez osoby nie wymienione w pkt 16, jeżeli łączny obrót ze sprzedaży nie przekracza kwoty 36.000 zł rocznie,

19) ze sprzedaży przez rolników kopalin wydobytych z gruntów wchodzących w skład prowadzonego gospodarstwa rolnego, jeżeli do przychodów z tej sprzedaży stosuje się przepisy o podatku gruntowym, a działalność w tym zakresie nie jest rzemiosłem,

20) z prowadzenia na podstawie zezwolenia wydanego przez właściwy terenowy organ administracji państwowej żłobków i przedszkoli w mieszkaniach nie więcej niż dla 6 dzieci,

21) z wykonywania przez emerytów i rencistów osobiście niektórych rodzajów działalności na podstawie zaświadczenia właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego,

22) ze sprzedaży przez kościelne jednostki organizacyjne i zakony miesięcznika w języku polskim „L'Osservatore Romano".

2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się w razie wykonywania następujących rzemiosł: rzemiosła chemiczne, z wyjątkiem wulkanizatorstwa, tartacznictwo, wytwarzanie płyt, sklejek, oklein i obłogów, wytwarzanie bindry, wytwarzanie cukierków i wyrobów czekoladowych, rozlewanie piwa, wypożyczanie sprzętu i garderoby.

§ 10. 1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przychody osiągane z tytułu:

1) wykonywania rzemiosła,

2) wykonywania działalności w zakresie przemysłu gastronomicznego bez sprzedaży napojów zawierających alkohol, z wyjątkiem piwa,

przez osoby, które ukończyły: kobiety 60 lat, a mężczyźni 65 lat życia, bądź zostały zaliczone do I lub II grupy inwalidów; w stosunku do kombatantów i byłych więźniów obozów koncentracyjnych wiek określony w zdaniu poprzednim obniża się odpowiednio do 55 lat i do 60 lat.

2. Zwolnienie stosuje się, jeżeli osoby określone w ust. 1:

1) mają uprawnienie do wykonywania działalności przewidziane w obowiązujących przepisach,

2) nie zatrudniają w związku z wykonywaną działalnością ani pracownika, ani pełnoletniego członka rodziny poza małżonkiem, jak również nie korzystają z usług

innych osób nie zatrudnionych w zakładzie, a jeżeli chodzi o osoby wykonujące działalność w zakresie przemysłu gastronomicznego — zatrudniają poza małżonkiem nie więcej niż jednego pracownika lub jednego pełnoletniego członka rodziny,

3) osiągają w roku podatkowym obrót z tytułu wykonywania rzemiosła nie przekraczający 200.000 zł, a z tytułu wykonywania działalności w zakresie przemysłu gastronomicznego sezonowo — 270.000 zł, a w okresie całego roku 400.000 zł,

4) nie wykonują same, jak też ich małżonkowie, poza jednym z rodzajów działalności wymienionych w ust. 1, innej działalności podlegającej podatkowi obrotowemu lub opłacie skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

3. Nie stanowi przeszkody w stosowaniu zwolnienia zatrudnianie przez rzemieślnika, zgodnie z odrębnymi przepisami, dwóch osób w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy i osiąganie w związku z tym obrotu przekraczającego 200.000 zł rocznie, nie więcej jednak niż po 35.000 zł na każdą z tych osób.

4. Zwolnienie stosuje się, poczynając od roku podatkowego następującego po roku, w którym podatnik osiągnął wiek określony w ust. 1 albo został zaliczony do I lub II grupy inwalidów.

5. W celu uzyskania zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego należy złożyć wniosek o zwolnienie w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, a w razie rozpoczęcia wykonywania działalności zarobkowej w ciągu roku podatkowego — przed rozpoczęciem jej wykonywania.

6. Osoba zwolniona od podatków na podstawie ust. 1 jest obowiązana zawiadomić organ podatkowy o powstaniu okoliczności powodujących utratę prawa do zwolnienia. Zawiadomienie należy złożyć na piśmie w terminie siedmiu dni od dnia utraty prawa do zwolnienia.

7. Osoba, która zawiadomi organ podatkowy w terminie określonym w ust. 6 o powstaniu okoliczności powodujących utratę prawa do zwolnienia od podatków, zostanie opodatkowana od miesiąca następującego po utracie tego prawa, z wyjątkiem wypadku przekroczenia granicy obrotu określonej w ust. 2 pkt 3 lub w ust. 3; w tym wypadku zostanie ona opodatkowana za cały rok podatkowy, lecz zapłata podatku zostanie jej rozłożona na miesięczne raty.

8. Osoba, która wprowadzi organ podatkowy w błąd co do warunków, od których uzależnione jest prawo do zwolnienia od podatków, lub która utraci to prawo i nie dopełni obowiązków przewidzianych w ust. 6, zostanie opodatkowana za cały rok podatkowy.

9. W razie nieuwzględnienia wniosku o zwolnienie od podatków przysługuje podatnikowi prawo zgłoszenia w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia ostatecznej decyzji wniosku o opodatkowanie w formie karty podatkowej, ryczałtu umownego lub opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

§ 11. Zwalnia się od podatku dochodowego dochody osiągane przez rzemieślników ze świadczeń w zakresie przemiału i przerobu zbóż na zlecenie państwowych jednostek organizacyjnych przemysłu zbożowo-młynarskiego, jeżeli dochody te nie przekraczają kwoty 144.000 zł rocznie; w razie przekroczenia tej kwoty podatek dochodowy ustala się od nadwyżki łącznego dochodu rocznego ponad kwotę 216.000 zł zwiększoną o kwoty wymienione w art. 8a ust. 3 ustawy o podatku dochodowym.

Rozdział 3

Zgłaszanie obowiązku podatkowego.

§ 12. 1. Podatnicy podatku obrotowego obowiązani są corocznie zgłaszać organowi podatkowemu obowiązek podatkowy w zakresie tego podatku, jeżeli od obowiązku zgłoszenia nie zostali zwolnieni z mocy szczególnych przepisów.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób wykonujących działalność zarobkową zwolnioną od podatku obrotowego; osoby te obowiązane są jednak zgłaszać obowiązek podatkowy w wypadkach, gdy obowiązek zgłoszenia przewidziany został w przepisach dotyczących zwolnienia od podatku.

3. Zgłoszenie obowiązku podatkowego w zakresie podatku obrotowego zwalnia od odrębnego zgłoszenia obowiązku podatkowego w zakresie podatku dochodowego od dochodu z działalności zarobkowej objętej zgłoszeniem w zakresie podatku obrotowego.

§ 13. 1. Podatnicy, którzy osiągają stałe przychody ze źródeł podlegających opodatkowaniu tylko podatkiem dochodowym, z wyjątkiem osób prawnych, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym, obowiązani są corocznie zgłosić organowi podatkowemu obowiązek podatkowy w zakresie podatku dochodowego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób, których dochody ze wszystkich źródeł przychodów nie przekraczają łącznie kwoty wolnej od podatku dochodowego.

3. Przez stałe osiąganie przychodów ze źródeł podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym rozumie się osiąganie takich przychodów przez okres dłuższy niż trzy kolejne miesiące w roku podatkowym.

§ 14. 1. Zgłoszenia obowiązku podatkowego dokonuje się na piśmie przez złożenie deklaracji według ustalonego wzoru i uiszczenie opłaty związanej z tym zgłoszeniem.

2. Deklaracje w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego składają:

1) podatnicy podatku obrotowego wykonujący zajęcia zarobkowe (§ 1 ust. 1), z wyjątkiem wykonujących zlecenia doraźnego pośrednictwa — w dwóch egzemplarzach,

2) pozostali podatnicy podatku obrotowego — w trzech egzemplarzach,

3) podatnicy podatku dochodowego (§ 13) — w jednym egzemplarzu.

§ 15. 1. Opłaty roczne związane ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego wynoszą:

1) od podatników podatku obrotowego (§ 12 ust. 1) — 250 zł,

2) od podatników podatku dochodowego (§ 13) — 100 zł.

2. Organ podatkowy potwierdza zgłoszenie obowiązku podatkowego przez wydanie pokwitowania uiszczenia opłaty związanej z tym zgłoszeniem, zwanego dalej „pokwitowaniem", według ustalonego wzoru.

3. Pokwitowanie powinno stale znajdować się w miejscu wykonywania działalności zarobkowej. Podatnicy wykonujący działalność zarobkową bez utrzymywania zorganizowanego zakładu powinni posiadać przy sobie pokwitowanie podczas wykonywania świadczeń.

§ 16. 1. Zgłoszenia obowiązku podatkowego i uiszczenia związanej z tym opłaty należy dokonać w termi-

nie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, na który zgłaszany jest ten obowiązek, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku podatkowego — przed powstaniem tego obowiązku. Jeżeli jednak obowiązek podatkowy powstał po dniu 1 lipca roku podatkowego, uiszcza się tylko połowę opłaty związanej ze zgłoszeniem tego obowiązku.

2. Połowę opłaty uiszcza się również, w razie gdy działalność zarobkowa z uwagi na jej charakter jest wykonywana sezonowo przez okres krótszy niż 6 miesięcy w ciągu roku podatkowego. W takim wypadku ważność pokwitowania wygasa z upływem 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności, najpóźniej z końcem roku podatkowego. Jeżeli w tym samym roku podatkowym działalność wykonywana jest w dalszym ciągu po upływie okresu sześciomiesięcznego, na podatniku ciąży obowiązek dopłacenia różnicy pomiędzy opłatą całoroczną a półroczną w ciągu tygodnia od upływu okresu sześciomiesięcznego.

§ 17. 1. Obowiązek podatkowy w zakresie podatku obrotowego powinien być zgłoszony oddzielnie:

1) na każdy zakład rzemieślniczy, przemysłowy, usługowy, handlowy,
2) na każdy wykonywany w zakładzie rodzaj działalności zarobkowej stanowiący odrębny przedmiot opodatkowania,
3) na każdy wykonywany bez utrzymywania zorganizowanego zakładu rodzaj działalności zarobkowej stanowiący odrębny przedmiot opodatkowania,
4) na każde zajęcie zarobkowe.

2. Organ podatkowy w terminie trzech dni od otrzymania deklaracji w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego przekazuje drugi egzemplarz deklaracji organowi właściwemu w sprawie wydawania uprawnień do wykonywania działalności zarobkowej, a trzeci egzemplarz — właściwej organizacji samorządu społeczno-zawodowego i gospodarczego podatników.

§ 18. 1. Jeżeli działalność zarobkowa wykonywana jest w różnych lokalach lub pomieszczeniach, poza miejscem określonym w uprawnieniu albo poza miejscem wskazanym jako siedziba działalności, w razie braku obowiązku posiadania uprawnienia — podatnik powinien w deklaracji w sprawie zgłoszenia obowiązku podatkowego wymienić te lokale i pomieszczenia, wskazując ich adresy; dotyczy to również posiadania odrębnych składów.

2. W wypadkach określonych w ust. 1, jeżeli podatnik podejmuje działalność zarobkową w różnych lokalach lub pomieszczeniach, albo uruchamia odrębny skład w ciągu roku podatkowego po zgłoszeniu obowiązku podatkowego, powinien on przed podjęciem takiej działalności albo przed uruchomieniem składu zawiadomić o tym organ podatkowy.

3. W lokalach, pomieszczeniach i składach, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny znajdować się odpisy pokwitowania poświadczone przez organ podatkowy.

§ 19. 1. Wykonywanie działalności zarobkowej przez spadkobierców podatnika, w razie jego śmierci, nie powoduje obowiązku uiszczenia nowej opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego, pod warunkiem zawiadomienia o tym organu podatkowego w terminie dwóch miesięcy od daty śmierci podatnika. Zasada ta ma odpowiednie zastosowanie również w razie przekształcenia działalności wykonywanej jednoosobowo w spółkę oraz w razie połączenia się dwóch lub więcej osób prawnych, z tym że termin zawiadomienia o tym organu podatkowego wynosi siedem dni od powstania tego zdarzenia.

2. Zmiana miejsca (siedziby) działalności zarobkowej nie powoduje obowiązku uiszczenia nowej opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego, pod warunkiem zawiadomienia o tym w terminie siedmiu dni od wydania nowego uprawnienia lub dokonania odpowiedniej adnotacji na posiadanym uprawnieniu, zarówno organu podatkowego, który wydał pokwitowanie, jak i organu właściwego miejscowo dla nowej siedziby działalności. Organowi podatkowemu właściwemu dla nowej siedziby działalności równocześnie z zawiadomieniem należy przedstawić pokwitowanie w celu dokonania na nim odpowiedniej adnotacji o zmianie.

3. Zmiana rodzaju działalności zarobkowej nie powoduje obowiązku uiszczenia nowej opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego pod warunkiem zawiadomienia o tym organu podatkowego w terminie siedmiu dni, z równoczesnym przedstawieniem organowi podatkowemu pokwitowania w celu dokonania na nim odpowiedniej adnotacji o zmianie.

4. W wypadkach określonych w ust. 1—3 należy łącznie z zawiadomieniem złożyć deklarację, o której mowa w § 14 ust. 2. Przepis § 17 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 20. 1. O zamierzonym ostatecznym zaprzestaniu działalności zarobkowej należy zawiadomić organ podatkowy w terminie co najmniej jednego miesiąca przed dniem zamierzonego zaprzestania działalności.

2. O zaprzestaniu na stałe wykonywania działalności zarobkowej oraz o utracie źródeł przychodów określonych w § 13 należy zawiadomić organ podatkowy w terminie siedmiu dni. W razie ostatecznego zaprzestania wykonywania działalności należy również zwrócić temu organowi pokwitowanie (odpisy pokwitowania) uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.

Rozdział 4

Zeznania podatkowe.

§ 21. 1. Podatnicy podatków obrotowego i dochodowego lub tylko podatku dochodowego obowiązani są składać organom podatkowym zeznania według ustalonego wzoru o wysokości osiągniętego w ubiegłym roku podatkowym:

1) obrotu i dochodu z działalności zarobkowej,
2) dochodu ze źródeł przychodów podlegających tylko podatkowi dochodowemu, jeżeli osiągnęli dochód przekraczający kwotę wolną od podatku.

2. Osoby prawne, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym, obowiązane są składać organom podatkowym zeznania według ustalonego wzoru o wysokości przychodów ze wszystkich źródeł osiągniętych w ubiegłym roku podatkowym i o wysokości dochodów wydatkowanych na cele wymienione w tym przepisie.

3. Obowiązek złożenia zeznania o dochodzie ze sprzedaży rzeczy i praw majątkowych nie ciąży na osobach, które dokonały sprzedaży jednorazowo w ciągu roku podatkowego i przy sporządzaniu umowy sprzedaży złożyły oświadczenie dla celów podatku dochodowego według ustalonego wzoru.

4. W sprawach określonych w art. 8 ust. 9 ustawy o podatku dochodowym obowiązek złożenia zeznania o wysokości przychodu i o posiadanych zasobach majątkowych powstaje w razie doręczenia wezwania organu podatkowego.

5. Jeżeli w sprawie podatku dochodowego właściwy jest więcej niż jeden organ podatkowy, podatnik obowiązany jest złożyć zeznanie każdemu z tych organów.

6. Jeżeli podatnik ma więcej niż jedno źródło przychodów, powinien we wszystkich zeznaniach podać wysokość dochodów z każdego z tych źródeł.

§ 22. Ustala się następujące terminy składania zeznań, o których mowa w § 21:

1) do końca lutego następnego roku podatkowego — przez osoby prawne oraz podatników prowadzących księgi handlowe,

2) od dnia 15 stycznia następnego roku podatkowego — przez pozostałych podatników,

3) w terminie czternastu dni od dnia doręczenia wezwania organu podatkowego w sprawach określonych w § 21 ust. 4.

§ 23. 1. Podatnicy prowadzący księgi handlowe obowiązani są w składanych zeznaniach zaznaczyć fakt prowadzenia ksiąg oraz dołączyć zamknięcie roczne, a osoby prawne — ponadto odpis protokołu walnego zgromadzenia (zgromadzenia wspólników) zatwierdzającego zamknięcie roczne oraz odpis sprawozdania komisji rewizyjnej.

2. Osoby prawne, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym, obowiązane są w składanych zeznaniach zaznaczyć fakt prowadzenia ksiąg oraz wykazać w załączniku do zeznania przychody i wydatki według ich rodzajów.

3. Podatnicy prowadzący księgi podatkowe obowiązani są w składanych zeznaniach zaznaczyć fakt prowadzenia ksiąg, a ponadto dołączyć zamknięte księgi do zeznania o wysokości obrotu.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 24. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1976 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego (Dz. U. z 1976 r. Nr 42, poz. 255, z 1978 r. Nr 11, poz. 48 i z 1979 r. Nr 24, poz. 144).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem § 5 pkt 2—5, 7 i 9, § 7 ust. 1 pkt 1 lit. a), § 9 ust. 1 pkt 1, 3, 7, 8, 12, 20 i 22 oraz ust. 2, § 10 ust. 2 pkt 3 i ust. 3 oraz § 11, które stosuje się od dnia 1 stycznia 1981 r.

Minister Finansów: *M. Krzak*

90

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 15 lipca 1981 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień od obowiązku posiadania pozwolenia na przywóz i wywóz oraz od cła.

Na podstawie art. 19 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 1 lipca 1977 r. w sprawie zwolnień od obowiązku posiadania pozwolenia na przywóz i wywóz oraz od cła (Dz. U. z 1977 r. Nr 22, poz. 97 i Nr 38, poz. 173 oraz z 1979 r. Nr 25, poz. 149) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w przywozie wyroby alkoholowe w ilości 1 litr wina i 1 litr innego alkoholu, z wyjątkiem spirytusu";

b) w ust. 2 po wyrazach: „pkt 3" dodaje się wyrazy: „i 4";

2) w § 50 ust. 2 skreśla się pkt 3;

3) w § 54 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zwolnień, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do samochodów".

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *R. Karski*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka". Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0735-1300/81. Cena 16,00 zł